

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER RECHTSPREKEND IN KORT GEDING

A R R E S T

nr. 252.497 van 21 december 2021

A. 232.857/V-2006

In zake:

GRENACS André,

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent DE WOLF,
kantoor houdend te 1060 Brussel
Gulden-Vlieslaan 68/9,
bij wie woonplaats wordt gekozen,

tegen:

de Kamer van volksvertegenwoordigers van België,

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bruno LOMBAERT, Sophie ADRIAENSSEN
en Julia SIMBA,
kantoor houdend te 1000 Brussel,
Loksumstraat 25,
bij wie woonplaats wordt gekozen.

Verzoekende partij tot tussenkomst:

HUYBENS Karin,

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas EYSKENS en
Maartje JONGBLOET,
kantoor houdend te 1000 Brussel,
Bischoffsheimlaan 33,
bij wie woonplaats wordt gekozen.

I. Voorwerp van het beroep

Met een verzoekschrift van 8 februari 2021 vordert André Grenacs enerzijds de schorsing van de tenuitvoerlegging en anderzijds de nietigverklaring van “de beslissing van 9 december 2020 van het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers tot benoeming van mevrouw Karin Huybens tot eerste directieraad bij de dienst Commissies” en van “de daaruit voortvloeiende impliciete weigeringsbeslissing om [hem] (...) in dezelfde functie te benoemen”.

II. Verloop van de rechtspleging

De nota met opmerkingen en het administratief dossier zijn ingediend.

Met een op 26 april 2021 ingediend verzoekschrift vraagt Karin Huybens als tussenkomende partij te mogen optreden.

De bijdrage en het recht bedoeld in respectievelijk de artikelen 66, 6°, en 70 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn betaald.

Eerste auditeur Erik Bosquet heeft een verslag opgesteld op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Bij een beschikking van 5 oktober 2021 is bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 november 2021 en is het verslag ter kennis van de partijen gebracht.

Staatsraad Florence Piret heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Catherine Cools, die *loco* advocaat Vincent De Wolf voor de verzoekende partij verschijnt, advocaat Julia Simba, die voor de verwerende partij verschijnt, en advocaat Maartje Jongbloet, die voor de verzoekende partij tot tussenkomst verschijnt, zijn gehoord.

Eerste auditeur Erik Bosquet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

De bepalingen betreffende het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zijn toegepast.

III. Uiteenzetting van de dienstige feiten

André Grenacs en Karin Huybens zijn werkzaam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers (eerstgenoemde sinds april 2000 en laatstgenoemde sinds oktober 2001) en hebben allebei de graad van eerste adviseur. André Grenacs is Franstalig en Karin Huybens Nederlandstalig.

Met een mededeling aan het personeel (nr. 3458/2019) van 16 december 2019 verklaart Eric Morreel, directeur-generaal van de Quaesturdiensten, een betrekking van eerste directieraad vacant bij de dienst Commissies. Het gaat om een bevorderingsfunctie buiten de vlakke loopbaan.

Er worden vijf kandidaturen ingediend, waaronder die van André Grenacs en die van Karin Huybens.

Bij een met redenen omkleed advies dat ze op 3 maart 2020 richt aan Marc Van Der Hulst, griffier van de Kamer van volksvertegenwoordigers, stelt Viviane Geuffens, eerste directieraad, in haar hoedanigheid van hiërarchisch meerdere, voor om Karin Huybens te bevorderen.

Bij een op 11 maart 2020 aan Marc Van Der Hulst gerichte nota steunt Reinhilde Deboutte, adjunct-griffier, in haar hoedanigheid van hiërarchisch meerdere, het voorstel om Karin Huybens te bevorderen, waarbij ze evenwel de suggestie doet om het taalevenwicht binnen een redelijke termijn te herstellen.

Op 9 april 2020 verklaart Marc Van Der Hulst zich akkoord met het voorstel om Karin Huybens te bevorderen.

Bij een brief van 7 mei 2020 deelt André Grenacs aan Jan Vande Pitte, eerste directieraad bij de dienst HR, zijn opmerkingen mee als reactie op het voorstel om Karin Huybens te bevorderen.

Viviane Geuffens en vervolgens Marc Van Der Hulst antwoorden ieder, respectievelijk bij brief van 20 mei 2020 en bij brief van 28 mei 2020, op de voormelde brief van André Grenacs van 7 mei 2020.

Op 8 juni 2020 deelt André Grenacs aan Jan Vande Pitte zijn opmerkingen mee in antwoord op de twee voormelde brieven van 20 en 28 mei 2020. Daarbij is een synthesesnota van twee bladzijden gevoegd die van dezelfde dag dateert.

Marc Van Der Hulst en Viviane Geuffens reageren ieder bij een nota van 11 juni 2020 op de nota van verzoeker van 8 juni 2020.

In een nota van 9 september 2020 stelt Jan Vande Pitte voor om Karin Huybens te bevorderen.

Op 16 september 2020 komt het Bestuurscomité bijeen om te beraadslagen over het voorstel om Karin Huybens te benoemen. Na erop gewezen te hebben dat “door sommige leden opgemerkt wordt dat zich enerzijds een probleem stelt m.b.t. de motivering aangezien ze onder meer berust op een niet in de oproep voorziene premise (sic) en anderzijds dat er een taalonevenwicht bestaat bij de directieraden van de Commissiedienst waaraan zou moeten worden verholpen”, beslist het Bestuurscomité “een overzicht te vragen van de verdeling volgens taalrol van de leidinggevende functies en dit punt te verdagen”.

In een nota van 20 oktober 2020 zet Jan Vande Pitte uiteen dat uit een studie van de dienst Human Resources over de verdeling per taalrol van de leidinggevende functies bij de Kamer van volksvertegenwoordigers blijkt dat er een evenwichtige verdeling bestaat tussen de Nederlandstalige en de Franstalige ambtenaren en stelt hij voor om Karin Huybens te bevorderen.

Op 10 november 2020 komt het Bestuurscomité opnieuw bijeen en beslist het om aan het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers voor te stellen Karin Huybens te bevorderen.

Bij brieven van 17 november 2020 geeft Eric Morreel aan de kandidaten kennis van het voormelde voorstel van het Bestuurscomité van 10 november 2020 en wijst hij hen erop dat ze over een termijn van vijftien dagen beschikken om hun eventuele opmerkingen in te dienen.

Met een e-mail van 7 december 2020 deelt André Grenacs aan Jan Vande Pitte zijn opmerkingen mee over het voorstel van het Bestuurscomité.

Bij een beslissing van 9 december 2020 benoemt het Bureau van de Kamer van volksvertegenwoordigers Karin Huybens in de hoedanigheid van eerste directieraad bij de dienst Commissies.

Die beslissing vormt de eerste bestreden handeling.

Verzoeker leidt daaruit af dat er een impliciete beslissing bestaat houdende weigering om hem te benoemen, en die is het tweede onderdeel van het voorwerp van zijn beroep.

IV. Tussenkoms

Met een verzoekschrift van 26 april 2021 vraagt Karin Huybens als tussenkomsende partij in de procedure te mogen optreden.

Als begunstigde van de eerste bestreden handeling heeft zij er voldoende belang bij in deze procedure tussen te komen. Er is grond om op dat verzoek in te gaan.

V. Schorsingsvoorwaarden

Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurlijke beslissing twee voorwaarden vervuld zijn, namelijk dat de zaak te spoedeisend is om te worden behandeld in een beroep tot nietigverklaring en er minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van die beslissing prima facie kan verantwoorden.

VI. Uiteenzetting van de spoedeisendheid

VI.1. Standpunten van de partijen

1. Verzoekschrift

Verzoeker betoogt in hoofdzaak dat hij na een loopbaan van 20 jaar bij de Kamer van volksvertegenwoordigers aan drie bevorderingsprocedures heeft deelgenomen, dat er niet voor hem gekozen is hoewel hij de grootste anciënniteit had, dat in 2023 waarschijnlijk een ambt van directeur vacant zal worden verklaard, dat het statuut voor een dergelijk ambt een ervaring vereist van minimaal twee jaar in de onmiddellijk lagere graad, wat net de graad van eerste directieraad is, en dat hij, tenzij de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt geschorst, niet aan die anciënniteitsvoorwaarde zal kunnen voldoen, waardoor hij in de praktijk elke mogelijkheid zal verliezen om zich kandidaat te stellen voor de voornoemde betrekking van directeur. De gebruikmaking van de schorsingsprocedure is volgens hem gerechtvaardigd doordat het vernietigingsarrest niet voldoende is om de morele en materiële schade die hij lijdt, en die erin bestaat dat hij geen kans meer heeft om tot de functie van directeur te worden bevorderd, volledig te herstellen.

2. Nota met opmerkingen

De verwerende partij betoogt in hoofdzaak dat verzoeker zich door zijn deelname aan de omstreden bevorderingsprocedure heeft blootgesteld aan de risico's van een aanstellingsprocedure die de deelnemers geen enkele garantie biedt dat ze zullen worden benoemd in de door hen geambieerde functie. Onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State stelt ze dat het nadeel dat een geweerde kandidaat ervaart, niet voldoende ernstig is opdat aan de voorwaarde van de spoedeisendheid wordt voldaan, dat een loopbaan een onzeker verloop kent en dat elke deelname aan een benoemings- of bevorderingsprocedure onvermijdelijk het risico inhoudt niet gekozen te worden. Ze wijst erop dat die onzekerheid en dat risico *in casu* zowel betrekking hadden op de mogelijkheid om in de geambieerde functie benoemd te worden als op het feit te voldoen aan de toelatingsvoorwaarden voor een ander ambt, in een hiërarchisch hogere rang, met het oog op de deelname aan een latere bevorderingsprocedure.

De verwerende partij betoogt eveneens dat het nadeel waarop verzoeker zich beroept, geenszins voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling en zeer hypothetisch is, aangezien het afhangt van een toekomstige bevorderingsprocedure waarvan de datum nog niet is vastgesteld, en dat, voor het zover is, nieuwe bevorderingsprocedures voor het ambt van eerste directieraad zullen worden georganiseerd.

De verwerende partij wijst er ten slotte op dat verzoeker 51 jaar is, zodat er niet van uitgegaan kan worden dat het nadeel dat hij zou lijden, zelfs gesteld dat het ernstig zou zijn, niet te herstellen is.

3. Verzoek tot tussenkomst

De verzoekster tot tussenkomst merkt op dat het nadeel waarop verzoeker zich beroept in wezen een moreel nadeel is en bestaat in het verlies van elke kans om zich kandidaat te stellen voor een functie van directeur, en om in een dergelijke functie benoemd te worden.

Zij betoogt dat er geen enkel rechtstreeks verband bestaat tussen een dergelijk nadeel en de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, temeer daar de overheid geenszins verplicht was om verzoeker in de omstreden functie te benoemen, en aangezien uit een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling niet zou voortvloeien dat verzoeker automatisch de ervaring zou

kunnen opdoen die vereist is met het oog op een hypothetische sollicitatie naar een betrekking van directeur in 2023, noch dat hij hoe dan ook tot die betrekking zou moeten worden bevorderd.

Zij stelt voorts dat louter het verlies van een kans op bevordering een nadeel is dat niet wezenlijk verschilt van het morele nadeel dat elke kandidaat die naast een bevordering grijpt, moet ondergaan, zodat een dergelijk nadeel niet volstaat als bewijs van de spoedeisendheid. Om dezelfde redenen stelt zij dat de eventuele gevolgen van een geweigerde bevordering voor het vervolg van de loopbaan (die verbonden zijn aan het feit dat het niet mogelijk is onmiddellijk nuttige competenties te ontwikkelen voor hypothetische bevorderingen tot nog hogere functies) evenmin volstaan als bewijs van de spoedeisendheid.

Zij betoogt dat de vacantverklaring van een functie van directeur in 2023 volstrekt hypothetisch is en ze begrijpt bovendien niet waarom verzoeker, die 51 jaar is, zich noodzakelijkerwijs reeds in 2023 voor die functie kandidaat zou moeten stellen om geen ernstig en niet te herstellen nadeel te lijden. Ze geeft voorts te kennen dat op het ogenblik waarop het verzoekschrift is ingediend, een andere functie van directieraad vacant verklaard was (waarvoor verzoeker zich naar verluidt kandidaat zou hebben gesteld) en dat daarenboven in de komende twee jaren nog twee andere functies van directieraad vacant verklaard zullen worden, wat aantoonst dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, de functie van directeur waarvoor hij in 2023 hoopt te kandideren voor hem niet de laatste kans zal zijn vóór het einde van zijn loopbaan.

4. Debatten ter terechtzitting

Ter terechtzitting ondervraagd over de gegrondheid van de bewering dat hij zich kandidaat zou hebben gesteld voor andere vacant verklaarde betrekkingen, antwoordt verzoeker dat hij hoofdzakelijk een betrekking nastreeft van directieraad bij de dienst Commissies van de Kamer, waar hij altijd heeft gewerkt, en dat hij voor het ogenblik niet naar andere betrekkingen heeft gesolliciteerd hoewel hij wel inlichtingen heeft ingewonnen over de oproepen tot kandidaten die voor andere betrekkingen van dezelfde graad in andere diensten van de Kamer zijn gedaan.

VI.2. Beoordeling

De spoedeisendheid in de zin van artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is aangetoond indien een verzoeker voor het verkrijgen van een beslissing niet op de afloop van een procedure tot nietigverklaring kan

wachten, op straffe zich in een toestand met onomkeerbare schadelijke gevolgen te bevinden. De voorwaarde van spoedeisendheid kan niet worden gemotiveerd met louter de omstandigheid dat een uitspraak ten gronde pas in een min of meer verre toekomst zou vallen. Opdat er sprake is van spoedeisendheid, volstaat het dus niet dat het geschil niet tijdig kan worden opgelost volgens de procedure tot nietigverklaring. De spoedeisendheid kan slechts erkend worden wanneer de verzoekende partij *in concreto* aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling zodanige nadelen zou meebrengen dat het onaanvaardbaar zou zijn dat die zich voordoen in afwachting van de afloop van de procedure ten gronde. Verzoeker dient in zijn verzoekschrift dan ook *ab initio* en *in concreto*, in voorkomend geval met behulp van stukken, aan te geven welke omstandigheden de spoedeisendheid concreet bewijzen, aangezien de Raad van State geen rekening mag houden met gegevens die na het instellen van de vordering tot schorsing zijn aangevoerd. Het bewijs van de spoedeisendheid kan niet worden geleverd met een louter theoretische uiteenzetting of louter door precedënten aan te halen of nog met algemene beschouwingen, maar moet het mogelijk maken de concrete risico's in te schatten die de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen inhouden.

De afdoende spoedeisendheid moet kunnen voortvloeien uit de bestreden handeling zelf en niet uit latere of hypothetische handelingen. Dat het begrip “spoedeisendheid” sinds de wet van 20 januari 2014 in de plaats is gekomen van het begrip “gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel” kan er niet toe leiden dat een verzoeker zich voortaan op een zuiver hypothetische spoedeisendheid mag beroepen.

In verband met de schade die een beslissing houdende weigering van een bevordering kan toebrengen aan de belangen van verzoeker, wordt generaliter aanvaard dat de deelname aan een bevorderingsprocedure meebrengt dat men het risico aanvaardt niet bevorderd te worden en dat de belangen van de afgewezen kandidaat daardoor niet in voldoende mate kunnen worden geschaad, behoudens uitzonderlijke omstandigheden eigen aan de zaak in kwestie. Hoe een beroepsloopbaan verloopt, is altijd onzeker, aangezien een bevordering in principe nooit gegarandeerd is.

In casu valt op te merken dat het nadeel waarop verzoeker zich beroept geen rechtstreeks verband houdt met de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, maar in zijn geheel zou voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van latere handelingen, die volgens hem ergens in 2023 gesteld zullen worden en die hypothetisch van aard zijn. Het feit in de toekomst eventueel geen kans meer te

hebben om tot directeur te worden benoemd, is geen element van afdoende spoedeisendheid dat voort zou vloeien uit de beslissing van 9 december 2020 om Karin Huybens als eerste directieraad te benoemen (eerste bestreden handeling) of de impliciete weigering om verzoeker in dezelfde functie te benoemen (tweede bestreden handeling). Hoe dan ook getroost verzoeker, die niet aan het einde van zijn loopbaan is, zich geen moeite in zijn verzoekschrift aan te tonen dat het feit dat hij niet tot de betwiste betrekking van directieraad is bevorderd of niet voldoet aan de voorwaarden die toegang verlenen tot een betrekking van directeur die in 2023 vacant zou kunnen worden verklaard, vanwege de bijzondere omstandigheden van zijn persoonlijke situatie zodanige nadelen zou inhouden dat men niet zou kunnen aanvaarden dat die nadelige gevolgen zich voordoen in afwachting van de afloop van de procedure ten gronde.

Er is niet voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, die vervuld moeten zijn opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen kan bevelen. De vordering tot schorsing kan diensgevolge niet worden toegewezen.

VII. Vertrouwelijke behandeling

De verwerende partij heeft zes stukken van haar administratief dossier, genummerd van A tot F, afzonderlijk ingediend. Ter rechtvaardiging van haar verzoek om vertrouwelijke behandeling van die stukken voert ze aan dat die stukken de sollicitatiebrieven zijn van de andere kandidaten dan verzoeker, dat ze dus persoonlijke gegevens bevatten en dat verzoeker over geen enkel geoorloofd belang zou beschikken om daarvan inzage te mogen nemen, aangezien zijn beroep de kwestie van de ontvankelijkheid of het onderzoek van die kandidaturen niet aansnijdt.

Aangezien wordt voorgesteld om de vordering tot schorsing af te wijzen omdat niet voldaan is aan de voorwaarde van spoedeisendheid, is het niet nodig om die stukken in te kijken, zodat de vertrouwelijkheid ervan in deze fase van de procedure niet moet worden opgeheven.

**OM DIE REDENEN,
BESLIST DE RAAD VAN STATE:**

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst, ingediend door Karin Huybens, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De stukken A tot F van het administratief dossier zijn in dit stadium van de procedure vertrouwelijk.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de Ve kamer, rechtsprekend in kort geding, op 21 december 2021, door:

Pascale Vandernacht,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Florence Piret,	staatsraad,
bijgestaan door:	
Gregory Delannay,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter,

Gregory Delannay

Pascale Vandernacht